

Bir Doğa Aşığı Henry Thoreau

"Yabanda dünyanın kurtuluşu yatar. Her ağaç, dallarını yabancı aramak için uzatır... ormandan ve vahşi doğadan, insanlığı kucaklayan ağaç kabuklarına kadar hepsi yabandan gelir... Ben ormana inanırım, dereye ve mısırın büyüdüğü geceye de... Yaşam yabandan ibarettir. En canlı olan en yaban olandır... Ümit ve gelecek benim için çimenlerde ve ekilmiş tarlalarda, kasaba ve kentlerde değil, geçit vermeyen bataklıklardadır." Bu sözler, inançlarına sıkı sıkı bağlanmış ve doğayla ilgili pek çok konuda öncülük yapmış doğabilimci Henry David Thoreau'ya ait.

1817 yılında ABD'de, Boston yakınlarında Concord'da doğan Thoreau, başarılı bir eğitim dönemi geçirmesine ve dünyanın en seçkin okullarından biri olan Harvard Üniversitesi'nden mezun olmasına karşın, yaşamının büyük bir bölümünü çiftçilik ve marangozluk gibi işler yaparak geçirdi. Yaşadığı dönemde, insanlar tarafından yeterince anlaşılamayan Thoreau'nun felsefesi, daha sonraki yıllarda pek çok yeniliğe öncülük yaptı.

Thoreau, 20 yaşında Harvard Üniversitesi'ni bitirdikten sonra bir süre öğretmenlik yaptıysa da, o zamanlar okullarda uygulanan aşırı disiplinden hoşlanmadığı için istifa ederek kurşunkalem üreten babasının yanında çalışmaya başladı. Bundan bir yıl sonra ağabeyi John'la birlikte kuralları daha esnek olan küçük bir okul açtı. Ancak üç yıl sonra John hastalanınca bu girişimi de sona erdi. Bir gün, John'la birlikte yaptığı bir kano yolculuğu sırasında yaşam

çizgisini değiştirecek bir karar aldı: öğretmen değil, doğa şairi olmalıydı. Böylece zaten hiçbir zaman uzak kalmayı başaramadığı doğayla iç içe bir yaşamın ilk adımını atmış oldu.

Yazılarını kaleme aldığı sıralarda, para kazanabilmek için kurşunkalem üretimine devam eden Thoreau, 28 yaşına kadar pek mutlu olmamıştı. En sonunda gerçek mutluluğu doğayla iç içeyken elde edebileceğini düşünerek küçük bir kasaba olan Concord'daki Walden Gölü kıyısına yerleşmeye karar verdi. Eski bir ağaç kulübeyi çok ucuza satın alarak, keresteleriyle bir kulübe yaptı. Daha ilk günden, iki yıl sürecek bu deneyime giriştiği için büyük mutluluk duyuyordu. Yemeklerini çevreden topladığı yabancı meyve ve sebzeler ve kendi yetiştirdiği fasulye oluşturdu. Günlerini bahçevanlık yaparak, yüzer,

